

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/8686.**

Benyújtás dátuma: **2020-01-06 15:58**

Parlex azonosító: **1EI3AGD00001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Szél Bernadett (független)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Palkovics László, innovációért és technológiáért felelős miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mikor lép már a kormány annak érdekében, hogy ne omoljon össze belátható időn belül a vízellátás Magyarországon?"**

Az utóbbi időben két alkalommal is csőtörés volt a Budakeszi úton, de a csőtörések száma országszerte is nőtt: az elmúlt évtizedben megduplázódott a számuk. Jó ideje köztudott, hogy a vízvezetékek cseréje nem halasztható tovább: a 60-as, 70-es években lefektetett csövek élettartama 50 év. Az elmúlt évtizedben csigalassúsággal haladt a munka, a vízszolgáltatók csupán évi 350 kilométer vezeték tudtak lecserélni forráshiány miatt, ami azt jelenti, hogy ezzel a tempóval közel 300 évig tartana a teljes rekonstrukció. Szakemberek szerint évente a csövek 2-5 százalékát kellene lecserélni, ehhez azonban nincsenek meg a szükséges források. Az Innovációs és Technológiai Minisztérium ugyan tavaly kiírt egy pályázatot a vezetékek fejlesztésére, de nevetséges, 1,5 milliárdos összeggel. A pályázathoz ráadásul önerő kell, a beruházás 30 százalékát a többnyire önkormányzati tulajdonban levő víziközmű-cégeknek kell állniuk. Csakhogy a szolgáltatók 35-40 százalékos mínuszban vannak, mert a kormány nem pótolja ki a bevételek és a szükséges karbantartási-fejlesztési kiadások közti különbséget. A 2013-tól bevezetett közművezeték-adó is csak további terheket jelent a cégeknek. Súlyos probléma a bérfejlesztés elmaradása miatti szakemberhiány is: az anyagi gondokkal küzdő, folyamatosan veszteséget termelő cégek nem tudják megfelelő szintre emelni a dolgozóik bérét, holott legalább 20 százalékos béremelésre lenne szükség, hogy megtartsák a dolgozókat. A jelenlegi helyzet sem ellátásbiztonsági, sem munkavállalói, sem víztakarékossági okokból nem fenntartható. Hazánkban óriási a hálózati veszteség: a kitermelt víz 25-30 százaléka megszökik a hálózatból a csövek állapota miatt, ami óriási pazarlása a 21. század egyik legfontosabb erőforrásának. A minisztérium mindeddig csak annyit nyilatkozott az ügyben, hogy „még semmilyen konkrét döntés nem született.”

Mindezekre tekintettel az alábbiakra várom megtisztelő választát:

1. Meddig nézi még tétlenül a kormány a vízvezetékek elöregedését, az ellátásbiztonsági kockázat növekedését, a sűrűsödő csőtöréseket, a vízpazarlást és a dolgozók elvándorlását?
2. Van-e vízvezeték-felújítási ütemterve a kormánynak, milyen időtávon terveznek a csövek cseréjével és mekkora forrást biztosítanak ehhez a közműcégek számára éves szinten?
3. Mikor kapnak érdemi támogatást szükséges kiadásaik kompenzálására a víziközmű-cégek, és tervezi-e a kormány, hogy eltörli a közművezeték-adót, ami súlyos terhet jelent számukra?
4. Vannak-e arra vonatkozó kormányzati tervek, hogy államosítják a vízszolgáltatást?
5. Milyen lépésekkel támogatja a kormány a vízügyi dolgozók megtartását, bérfelvezetését munkájuk megbecsülése és a nélkülözhetetlen szaktudás megőrzése érdekében?

Budapest, 2020. január 6.

Tisztelettel,

Szél Bernadett

országgyűlési képviselő